

Bygning at træffe de fornødne Foranstaltninger til Stemmeportes fremtidige Anbringelse". Det er indlysende, at naar der er anbragt Stemmeporte i den Art Sluser, har man en Lavvandssluse, altsaa det Forhold, der vilde være indtraadt, hvis man havde fulgt Socialdemokratiets Forslag i Fjor om at bygge en Sluse efter Oberstløjtnant P. Hansens Plan.

Der kan ikke være Tvivl om, at det Aar, der er gaaet, siden vi sidst havde Sagen til Behandling, i høj Grad har været lærerigt for de ledende Ingeniører ved Foretagendet. Medens der i Fjor ikke kunde være nogen Tale om at fravige det Princip, hvorefter man hidtil havde arbejdet, er man nu helt paa det rene med, at der ikke kan være Tale om at fortsætte efter dette Princip. Hr. Ingeniør Holm siger — jeg maa maaske med den ærede Formands Tilladelse oplæse nogle Linier — følgende: „Der er blevet spurgt, om man ikke kunde gennemføre dette Forslag — altsaa Forslag 2 som Sluseprojekt — uden en midlertidig Lukning. Hertil maa jeg svare, at som Forholdene har udviklet sig, maa dette absolut fraaades. Man kunde ganske vist udmærket godt bygge Slusen med de tilstødende Dæmninger uden en saadan Lukning, saafremt man var sikker paa, at de nuværende Værker vilde holde, saa længe Arbejdet stod paa; men man er jo tværtimod sikker paa det modsatte, saafremt man da ikke vil ofre store Summer paa Vedligeholdelsen; men selv om man gjorde dette, vil man alligevel ikke være helt sikret mod Overraskelser her, og disse vilde atter let kunne medføre en Katastrophe for de i Gang værende Arbejder paa de indre Værker“. Dette betyder fornuftigt læst, at der ikke kan være Tale om at bygge den her omhandlede Sluse, uden at man lukker Hvide Sande-Kanalen. Ingeniør Holm siger videre: „Af det udviklede fremgaar nu formentlig tydeligt, at der ikke som i Foraaret er Grund til at betænke sig eller at vælge imellem forskellige Løsninger. Nu maa en midlertidig Lukning af Kanalen anses for absolut nødvendig“. Og han forkaster straks al videre Eksperimentering; der kan ikke være Tale om under nogen Omstændighed at fortsætte. „Der er nu skaaret saa meget af Grunden bort indenfor og udenfor Aabningen mellem de to Moleender, at der ikke længere kan være nogen Fornuft i at gennemføre Forslag I. a.“. Her tages altsaa i Virkeligheden bestemt Afstand fra at fortsætte

med de Indbygningsarbejder, der hidtil har været i Gang. Og Ingeniør Holm forlanger da ogsaa en Løsning straks, idet han udtaler, at det vil være alt for risikabelt at udsætte Arbejdet. Det maa paa-begyndes snarest muligt i Foraaret, hvis man skal kunne vente, at det vil lykkes. Jeg vil haabe, at Lukningsarbejdet maa lykkes, men helt sikker derpaa kan man ingenlunde være, thi som Forholdene nu er, kan en stærk Vestenstorm anrette betydelige Ødelæggelser, de Beregninger, man har anstillet, kan glippe, og vi kan komme til at staa overfor uanede Ulykker.

Det her foreliggende Lovforslag indeholder ikke noget om den fremtidige Ordning af Hvide Sande-Spørgsmaalet, eller, rettere sagt, det indeholder ikke noget om, hvorledes man fremtidig vil afvande Ringkøbing Fjord. Grunden hertil er — i hvert Fald maa en medvirkende Aarsag søges i —, at der er nedsat en Kommission til Behandling af Sagen. Denne Kommission, der bestaar af to vandbygningskyndige, to landbrugskyndige og een fiskerikyndig, har ikke endt sit Arbejde, men den anbefaler, som man vil se af Bemærkningerne til Lovforslaget, en Lukning af Kanalen nu og vil da senere møde frem med Forslag til den fremtidige Ordning. Jeg skal ikke udtale mig om, hvad man kan tænke sig angaaende Kommissionens Forslag, men det er i hvert Fald givet, at hvis de i det væsentlige foreslaar at gaa den Vej, som Ingeniør Holm tilraader, vil Rigsdagen staa overfor Spørgsmaalet om en ny Bevilling paa mindst et Par Millioner Kroner, saa at vi, hvis den endelige Løsning skal iværksættes paa den Maade, kan vente at komme op paa en Udgift af alt i alt omtrent 5 Mill. Kr. Det er det mindste, der kan være Tale om at ofre paa Sagen — enhver kan saa anstille sine Betragtninger over, om de Fordele, der opnaas, staar i Forhold til de kolossale Udgifter, som Staten her afholder for en forholdsvis lille Del af Befolkningen.

I denne Forbindelse maa jeg maaske nævne, at de Forhaabninger, man har næret til Fiskeriet, ogsaa til Dels er glippet. Efter hvad der foreligger oplyst for mig, har nemlig Fiskeriet i 1914 været betydelig mindre end paaregnet. Det Rødspættefiskeri, som man har talt meget om, og som man har ment skulde blive en ny Indtægtskilde for Befolkningen, er, saavidt jeg ved, til Dels glippet, hvilket formentlig hidrører fra, at man ikke har